

MED PIRATJOLLE PÅ DANMARKSTUR 1984

Som en del af DFÆL-Bladets tema "Små både" gennem flere numre i 2012, bringer vi her den samlede "forholdsvis sandfærdige beretning om Svend Erik Sokkelunds 40 års fødselsdag og hans umiddelbart derpå følgende sejltur alene i piratjolle fra Middelfart til København sommeren 1984, delvis nedskrevet undervejs"

Piratjolle D 675 på vej til DM 1984 i Middelfart. Dengang var DSB meget large når vi skulle ha' joller over Storebælt: "Du trækker den bare ind i spor 2." Der blev kigget en del fra kupeerne...

Middelfart, mandag den 23. juli 1984

NV vind, 10-12 m/s, overskyet.

I dag er det min fødselsdag. Jeg sidder på et vaskeri i Middelfart og vasker saltvandet ud af mit tøj og min sovepose, fordi jeg væltede med min jolle i går, allerede inden jeg var kommet ud af havnehullet.

Piratjolle DM 1984 var slut, alle var kørt hjem, og jeg havde været i Middelfart længe nok, så jeg ville sejle til Falsled og besøge piratsejler Pers søster Hanne, som jeg altid har haft et godt

øje til. Desuden havde jeg for længe siden besluttet mig for at sejle jollen tilbage til København. Så var det jo bare om at komme afsted.

22. juli: Væltetur i Middelfart

Meeen den gik ikke, Granberg! I en vild krængning lige efter en vending i et kanonpust omkring hækken af en stor tysk sejlbåd for motor (sku' han ikke vige?) kommer mit skøde i bekneb omkring min lækre nye 700 kroners Harken svirvel, så jeg ikke ka' slække ud, og vælter med alt mit langtursgrej & masten vandret. Nå, så er der da ro til at slække ud og stige ud på sværdet, holde fat i vantet, læne mig tilbage, så den smukke mahogniæske kommer op at stå igen. Men den er svær at styre med så meget vand i, og jeg når at komme lidt i klemme mellem en pæl og en motorbåd, inden jeg får sejlet ned og kommer tilbage til jollebroen.

Op med bagagen! Køjesækken med min sovepose er fuld af vand. Næsten alt mit tøj er vådt. Det eneste, der ikke er vådt, er håndklæderne. Det ka' næsten være det samme: Jeg er ikke våd. Nå, ski' mæ'et! Op til Skibsprovianteringen og købe en pakke klemmer til tøjet og en guldøl til mig og spørge, om jeg kan låne en spand. Konen griner og tilbyder, at jeg kan låne en tør dyne af hende.

Så hænger jeg sovepose, tøj & telt til tørre på Frederikssunddrengenes (berygtede piratjollesejlere) dobbelttrailer. Da jeg i nattens mulm & mørke kommer tilbage fra en forgæves tur til vaskeriet, er drengene kommet til, og efter en tur bagom i den flinke butik laver vi os en solid dåsemiddag i billygternes skær å' har det skidefint bag panoramaruden i drengenes villatelt.

Svendborgdrengenes teltplads

40 års fødselsdag

I dag, som altså er min fødselsdag, blæser det stadig meget, skyerne er blygrå, og det småregner ind imellem. Men vi fik rigtig kaffe her til morgen. Allan opfandt noget med to kaffefiltre og min lille gryde.

Nu er klokken lidt over 12, og min sovepose rumler stadig rundt i tørretumbleren. Der er lovet aftagende vind onsdag, men det vil jeg ikke vente på. Enten vil jeg til den lille havn på Agernæs i Åkrog Bugt, hvis Hanne er kommet hjem, eller til Troense Træskibsværft, som jeg gerne vil se, mens det stadig findes.

20. juli: Festen

I fredags fejrede vi min 40 års fødselsdag på en lillebitte ø i Lillebælt. Fænø Kalv hed den. Nu har piratjollesejlerne døbt den om til 'Svend Eriks Ø'.

Ideen opstod efter lidt øl sent torsdag aften. Undermåler Peter og overdommer Børge var med på den med det samme og tilbød straks, at vi kunne bruge mærkebåden som forsyningsbåd. De til festen nødvendige forsyninger planlagde Kirsten og jeg under morgenmaden. Det ville hun gerne påtage sig, selvom hun desværre selv skulle på arbejde og således ikke kunne være med til festen.

Nogle kasser Urquell øl havde jeg for 14 dage siden haft med på udførsel fra Tyskland sammen med en del russisk champagne, sejlet op fra den danske sejlkлуб i Flensborg i Oles smukke 5 meter, Blix, og gemt væk i Middelfart Sejlklubs hus. Knud Tand, der tilfældigvis sad lige ved siden af under morgenmaden, bestilte lige en ekstra kasse øl mæ', så'n for en sikkerheds skyld. Det er ikke rart at løbe tør. Desværre nåede Knud aldrig ud til øen, men hans øl gjorde. Tak, Knud!

På vej ud til dagens kapsejls, og inden startskuddet gav os andet at tænke på, sejlede Simon & jeg rundt og prajede alle joller og råbte til dem, at de skulle sejle direkte til grill party på Fænø Kalv efter sejlsadsen, der var den sidste i Piratjolle DM 1984. Vi ville ha' dem til at sejle over & holde fest i det kluns, de sejlede i, uden koner, mænd & børn & andet distraherende tilbehør. Ingen brusebade, spejle & omklædning her, tak.

Men der var ikke mange af de barske: Der lå kun fem joller, da Simon og jeg kom ind. Vi var endt som nummer tre, fra nedent af. Så vi var lidt sent på den.

Da jeg steg i land, blev jeg blomsterkranset af Lise Oddersborg. Lise og gemalen, Steffen, havde droppet sidste runde på banen og var sejlet direkte over til festen. Mens vi ventede ... længe (men vi blev tørre, solen var kommet frem, og der var læ & dejlig sol under skrænten på sydsiden) på forsyningsbåden med mad & drikkevarer, var vi en tur rundt på øen og samle brænde til et godt grillbål på stranden.

Sådan omtrent, da vi havde opgivet at se dem, kom Peter i mærkebåden med folk & forsyninger. De, der var med, var sgu lisså våde, som vi andre og de selv havde været tidligere efter kapsejladsen, og papkasserne med det gode tjekkiske øl var ved at gå helt i opløsning. Men stemningen var go' nok.

Champagnen var ikke med, så vi måtte begynde med øl. Men de russiske bobler kom, med næste båd, med flere forsyninger & flere våde folk, så vi endte med at være 25, sådan cirka.

Grillristen blev lagt over bålet, og familien Oddersborg med flere gik igang med at lave salat. Kirsten havde blandt andre gode sager købt en hel kasse ærter, der skulle bælges! Sikke'n fest!

Da forsyningerne var ved at slippe op, sponsorerede Jesper, overdommer Børge og, tror jeg nok, Erik Bach tre kasser, som Børge sejlede over og hentede i den motoriserede.

På hjemturen var der lidt luft, sådan cirka kuling, men vi sku' da ha' spileren op: Hu, hej hvor det gik, lige til mit letvejrsspilerskøde røg. Nå, det bandt jeg bare sammen igen, fart på. Så røg stroppen til bommedhalet sig en tur. Alt imens jeg funderede over, hvordan det lod sig fikse, helst uden at ta' spileren ned, kom den, og toppen af masten, ned helt af sig selv. Rod og kaos. Sådan en knækket mast fylder utroligt meget. Sikke'n fest!

Vi måtte rigge en nødrig til. Som Per plejer at sige: Enhver høstak kan flyde med vinden, og vi havde den lige i røven, så det var nemt nok.

De fem andre joller fortsatte med spiler helt ind i havnen. Per & hans gast lavede en stribe spilerbomninger på vejen, mens de skrålede af fuld hals: "Er der nogen, der har noget skarp spiritus?"

Festen fortsatte i klubhuset om aftenen, men det kan jeg ikke huske så meget af. Næste dag var Klubhuskommandantinden godt sur: "Der skulle altså se ordentligt ud til gallamiddagen!"

Desværre findes der kun ganske få, uskarpe amatør billeder fra hele denne grandiose begivenhed. Mit lille Olympus kamera var blevet omhyggeligt pakket ned i min røde toiletpose, sammen med rigelige forsyninger af film og fødselsdagscigarer. Posen skulle ha' været med ud med forsyningsbådens første tur. Ingen vidste, hvor den var blevet af, og jeg var godt knotten dagen efter, da den stadig ikke var dukket op. Det var faktisk et udmærket kamera. Og gode cigarer. Heldigvis fandt jeg selv ved et rent tilfælde posen nede på stranden, hvor forsyningsholdet havde den, da de bar øl ned i mærkebåden. Nå, skidt. Det var godt Bente havde sit kamera med. Hun har sendt mig nogle muntre billeder af en flok glade, øldrikkende

rødder m/k i de mest besynderlige påklædninger. Billeder af mig kranset med blå blomster, noget beruset, i en meget seriøs skål med Steffen.

Et billede, hvor en flok sidder i en lang række på toppen af skrænten, med øl i hånden. Det er nok et, jeg selv har taget; jeg er ikke med på det. Utroligt, ingen faldt ned.

23. juli: Slædetur til Agernæs

Sådan et DM tager på én. Klokken er næsten halv fem, før jeg har fået alt skramlet pakket i jollen og for storsejl alene sætter kursen mod Agernæs Læmole ved Hellenæs, "Den Glemte Havn", som Hanne kalder den.

Det første stykke er der ikke meget luft, bortset fra hårdt kryds de første 500 meter ud af havnen, men da jeg først kommer ud på det åbne, hu hej, hvor det går, rutsjebanen er det rene ingenting mod over 7 knob for storsejl alene, men jeg har altså osse 12 m/s fra NV agten for tværs. Det føles som om søerne er 2,5 meter høje. Op ad den ene side, ned ad den anden. Jeg er noget nervøs i begyndelsen, men det går da meget godt. På grund af min nye superlette aluminiumsbom tør jeg ikke bomme, men stagvender i stedet.

Til sidst har jeg så meget styr på sagerne, at jeg både kan spise lakridskonfekt og drikke sodavand undervejs. Men det er vanskeligt at navigere: Kortet er for vådt til at ku' flyttes, så jeg må lade det blive liggende udbredt på dørken.

Jeg er ret spændt på udfaldet, da jeg går ind i havnehullet i en meget lille & ukendt havn med den piver i røven. Rundt og op i vinden, så snart jeg er inde. Der er ikke meget plads at bremse på; jeg griber desperat fat i, hva' jeg ka' nå af pæle, hængende fortøjninger og små joller. På et hængende hår lykkes det at få jollen stoppet ganske få centimeter fra hækken på en robåd, uden skrammer!

Og så fejrer Hanne og jeg fødselsdagen én gang til, på selve dagen, med bøffer & en fremragende rødvin & hindbærtærte & kaffe & cognac & cigar.

På billedet fra den lille havn på Agernæs ligger min piratjolle forrest i billedet med grejet oppe på molen, i køjesække og to ketchup spande fra den flinke pølsemand i Middelfart. Man kan lige se, der er lidt luft.

24. juli:

Sove længe, i en rigtig seng sammen med dejlige Hanne. Herlig morgenmad med rigtig kaffe & højt, klart solskin.

Mit telt hængt til tørre, min spiler & sejlerklunset skyllet i ferskvand. Jeg køber no'en store sorte plasticposer i Brugsen til at ha' mit tøj i, inde i de gamle køjesække, der absolut ikke er særligt vandtætte mere.

25. juli:

NV vind, 10-12 m/s, til Lyø.

Jeg når ikke bussen til havnen, men en rar pensionist fra Jordløse kører mig en smuk tur gennem det pragtfulde sydfynske landskab tilbage til min båd ved Agernæs Læmole. Jeg går rundt længe og kigger på den hidsige brænding og de skumle skyer, inden jeg kan beslutte mig. Klokkeren 13 sejler jeg ud af havnehullet og sætter kurs mod syd.

Allerede klokken 15 havde jeg Lyø havn tværs, og var egentlig på vej forbi, men så lægger jeg alligevel ind for at købe forsyninger og måske kaste et blik på et søkort i ro & mag. Der er godt fyldt op ved molen, og jeg lægger mig uden på en af de der store tyske klinkbyggede, tomastede, godt brugte skolebåde.

Iført fiberpels, tegnebog & tomme flasker går jeg op til købmanden. Smukt lille sted, detteher, gadekær & rapænder, bindingsværk & stokroser, en masse sejlere & turister.

”Jamen, hva’ fanden, er det ikk’?” Jo, det var sgu Peter Plet, min nabo hjemme fra tossereservatet. Det viste sig at være et mindre folkevognsrugbrødstræf med en flok christianitter, så da jeg har fået min landgangsøl, flytter jeg jollen ind i læ, ifører mig landgangstøjet, og efter et kort besøg hos købmanden finder jeg lejren med mine naboer hjemme fra reservatet.

Den fotograferende ungersvend og alle hoderne er fra folkevognsrugbrødstræffet og det store grillparty med alle vennerne, Nuka, Annie, Jesper Cykelsmed og deres unger. Bålet er klar.

På den sædvanlige gæstfrie facon drikker vi lidt mere øl & sætter drager op, mens Peter laver en formidabel lammekølle med god rødvin & to slags salat & kaffe & cognac (sorry, no more cigars!) som vi sidder & ævler over til langt ud på natten. Livet er jo stadig skønt.

26. juli:

NV, 12 m/s, Lyø - Troense.

I dag er der fart på! Fra Lyø til næsset ved Svendborgsund på lidt under to timer. Det gi'r lidt over 7,5 knob i snit. Det er en vild omgang. Jeg har aldrig været ude for noget lignende. Vilde surfture i masser af luft, søer som bjerge og dybe kløfter. Jeg er lidt tæt på en væltetur engang imellem, skiftevis til luv og til læ, men det går. Jeg sejler kun på storejlet, med hårdt pres på

roret, når båden ikke lige planer eller surfer. Fantastisk, når den kører i skummet på toppen af en bølge og så får fart på ned ad bølgen og op ad den næste. Flere gange stikker jollen stævnen i en skæv sø, så skum og et par hundrede liter vand styrter ind over båden, og jeg et kort øjeblik ingenting ka' se – op med begge bailere, til jeg ser de to hvide striber bag jollen, der sammen med snorkelyden betyder, at havet igen er ude, hvor det hører til.

Jeg er skide nervøs for, at noget skal bryde sammen, så riggen igen ryger sig en tur. Men på den anden side: Simon & jeg har sejlet i ligeså meget luft uden de store problemer. Men det er noget andet i en kapsejlad: Der bli'r man samlet op, hvis noget går helt galt. Her ude er jeg helt overladt til mig selv. Så igen i dag forsigtige stagvendinger for ikke at risikere en væltetur eller en knækket bom.

Og så har jeg visse navigationsproblemer. Mit kort fra tankstationen er ved at gå i opløsning. Det er helt umuligt at lægge en kompaskurs, så jeg ender med bare at følge efter en coaster, samme vej som de andre sejlbåde. De ser noget forbløffede ud, når jeg suser forbi dem. Da jeg er ved at indhente en stor spidsgatter, får konen trykket rorpinden i hånden, mens manden styrter under dæk for at hente sit kamera og ta' billeder af mig & mit mahogniskrivebord, der skummer forbi. Herligt, herligt, men lidt nervepirrende indimellem!

Kigger lidt på Svendborg Havn i forbifarten, men jeg kan ikke se noget, der ligner joller, eller bare plads til min lille båd nogen steder, så jeg dabber videre til Troense og går på grund med et brag, da jeg prøver at komme ind til jollepladsen: 20 centimeter vand. Så det opgi'r jeg og finder i stedet et lille hul, hvor der absolut ikke ka' være andet end en piratjolle. For 35 kroner, uden bad.

Det er småt med kontanter nu, men heldigvis finder jeg et rigtigt turiststed, hvor jeg for første gang ka' betale med mit nyerhvervede DANkort & få en DANmenu, som er DANske afskyelig. Højst én kokkehue. Men det er eneste mulighed. Man bli'r utroligt sulten af sejlsport.

Heldigvis kommer der også nogle kontanter ud af besøget, så jeg ska' ud & se på byens natteliv! Det ta'r ca. 15 minutter. Eller osse har de gemt resten godt. Heldigvis er der masser af liv i klubhuset med sang & harmonikamusik. Alle gæsterne har åbenbart været sydpå, thi de kommer alle slævende på mængder af toldfrit øl, som jeg, venlig & hjælpsom & tørstig, som jeg nu er, ivrigt hjælper dem med at få drukket.

Senere besøger vi en motorbåd med oceaner indenbords af både dansk & tysk øl.

Da vi bliver smidt ud derfra fortsætter vi i en sejlbåd hos manden til den kone, som ham i motorbåden er ved at forføre. Ak, ja, livet er indviklet & mangfoldigt, og om morgenen har jeg det ikke godt. Ham, der har svoret på at lave morgenkaffe, er gået i totalstrejke. Et blik er nok. Jeg er henvist til at sørge for mig selv. Men i Troense har de faciliteter til den slags: Efter en times kærlig pleje og mindst en liter stærk kaffe med piskefløde på Lodskroen er jeg så god som ny igen og ringer til Rudkøbing for at høre om Lise & Steffen er klar til at ta' imod en single hand langturspirat.

Men de er blevet trætte af det våde vejr i fædrelandet, har hængt piratjollen bag på bilen og er kørt til Jugoslavien med datteren for at kigge nærmere på små, solbeskinnede øer i Adriaterhavet.

27. juli: Troense - Rudkøbing

Nå, sønnen, Jimmy, siger, de alligevel var no'en gutter, der sku' ha' noget øl, så jeg ku' bare komme. Det lød jo gæstfrit, så da jeg har kigget på træskibsværftet og på museet, som begge steder er præget af pragtfuldt håndværk, pakker jeg mahogniskrivebordet, binder alting godt fast og farer afsted til Rudkøbing i meget frisk NV vind. Plat læns, som er meget ubehageligt, og agten for tværs, som er meget sjovere. En af Jimmys venner, som vidste, jeg var på vej, ser mig oppe fra broen og tænker: "Ingen tvivl, den skøre idiot kan kun være ham, vi venter på." Så da jeg stiger i land i Rudkøbing, kommer Jimmy farende på sin knallert. Mig op bag på, hjem til Oddersborgs varme bad & koldt øl, og mer' koldt øl, og så i byen og på disco & koldt øl, hyggelige folk og du ved, hvordan den slags ender. De slås osse lidt indimellem, men holder høfligt mig uden for de lokale traditioner.

Næste eftermiddag, da vi har fået morgenkaffe, sejler vi en hyggetur i familiens damjolle. Utroligt så anderledes det hele ser ud fra en motorbåd. Men vi nåede alligevel at blive godt våde!

Aftenen & natten gik, sjovt nok, på samme måde som fredag nat.

29. juli: Rudkøbing - Lohals - Omø

Men, næste morgen klokken 07 er driveriet forbi. Jimmy skal afsted, så efter en del betæneligheder med hensyn til vindstyrke, mit hovede mv. afsejler jeg klokken 08.45 fra Rudkøbing for storejøl alene. Undervejs løjer vinden lidt og går mere i NV, så jeg ruller fokken ud igen. Men mahognikassen ka' da stadig plane indimellem, så det meste af tiden sidder jeg med skødet i hånden: Ikke flere vælteture her, tak!

Ankommer til Lohals klokken 11. Efter morgenkaffe, frokost & div. proviantering 2,5 times sejlads til Omø i blid sommerlig brise. Surfer lidt undervejs med en stage i fokken.

Flemming Kristensen, Omø

Da jeg sidder nede i jollen og rydder op efter turen, står der pludselig en meget stor mand oppe på kajen: "Hva' nummer har den jolle?" Og jeg tænkte: "Uuups, hva' har jeg nu gjort forkert?" Jeg fortalte ham, som sandt var, at det var D 675. "Den har jeg bygget". "Hyggeligt at møde dig, Flemming Kristensen!" Og så fortæller han mig om, hvordan han og 6 andre gutter har bygget hver sin jolle i kælderen under Skælskør skoles gymnastiksal i 1962. Han er smed, og de har selv lavet alle beslagene. Så tror pokker, jeg aldrig har kunnet finde nogen magen til. Ellers lød det som et meget ambitiøst byggeri, hvor de gensidigt havde kørt hinanden op til at lave nogle meget perfekte joller.

Oppe ved den i øvrigt lukkede skibsprovisiantering står en flok rare & hyggelige folk og gi'r øl og driller hinanden. Det er åbenbart noget man bli'r meget tørstig af.

Jeg må flytte min fine cigarkasse ind i et hjørne, for at gi' plads til en stor tysk båd med en masse glade folk ombord. Det bliver alle så glade for, at jeg slipper for havnepenge, og den tyske skipper kommer over med en æske øl og siger pænt tak. Nogle tyskere har vældig go'e manerer. På Omø kan man ikke købe øl efter klokken 15 om søndagen, og jeg er udgået, så det falder på en tør plet.

Da nu vinden ser ud til at løje, får jeg ordnet det spilergrej, der mangler på jollen og på min nye mast. Jo, det havde været der, men Per eller en anden havde været i bekneb for reservedele, så der manglede skivgat til nedhalet og en clamcleat til ophalet, den ene spilerpose var ved at falde af, løjgangen sad løs og flaskeholderen var knækket.

På plakater bliver der reklameret med, at en tryllekunstner fra 'storbyens internationale scener' vil underholde på Café Perlen, så det er jo en gyldig grund til at gå derop. Han optræder igen om aftenen, og da der var et par numre, jeg var blevet distraheret fra, må jeg lige op og kigge engang til. Senere giver han en ekstraforestilling, fordi skipperen på den lokale færge havde været optaget af at sejle færge, og derfor ikke havde set trylleriet. Så jeg når osse at få en øl med havnefogeden, der er fisker ind imellem, og har mange gode historier. Det har tryllekunstneren osse. Bortset fra Malmø er det meget begrænset med de 'internationale erfaringer', men han er meget underholdende. Så det er temmelig mørkt, og jeg er noget træt, inden jeg går i gang med at sætte telt op. Det er lissom ved at blive en vane...

Mandag dem 30. juli: Omø - Masnedø

Diset, let luft fra SØ, lunt & lækkert.

Lidt træt i ho'det. Brødudsalg heldigvis lige i nærheden. Regnen skyller ned. Nabobåden inviterer på kaffe. I dag vil jeg se, om jeg kan komme til Vordingborg, hvor go'e venner er et besøg værd. Hun er rødhåret og hedder Eva. Må osse se at komme i banken. Kassebeholdningen andrager 20 kroner, og Omø bank åbner først i morgen.

Efter en magelig, omend temmelig tåget tur, henslængt i båden med Herman Hesses "Steppeulven", har jeg Karrebæksminde tværs ved tretiden. Så jeg beslutter at sejle derind, få hævet no'en kontanter og fouragere en smule. Der er faktisk et lækkert sted, i bagende sol & badeskønheder, så jeg var lige ved at blive liggende. Det skulle vise sig senere, at det skulle jeg nok ha' gjort. Men så er der en lokalkendt, der siger: "Vordingborg, det' lige om hjørnet, å så ka' du bare gå under Masnedsundbroen i den der lille balje, så det' bare en 3-4 timer, så' du i Vordingborg!"

Men vinden går i SØ, og da jeg når ud til Knudshoved Odde, er det allerede så småt ved at blive mørkt. Men, hva' fanden, det var jo den første tredjedel af vejen, så: "Vamos! (portugisisk: fremad)." Desværre vinden skraller, og det bliver den ved med, så det er bare råt kryds, og jeg hænger & hænger. Og så er der fandeme langt til Vordingborg! Nå, det ville ha' været værre, hvis det var vindstille. Nu er der da luft nok!

Til gengæld bliver det mørkere og mørkere. Ved hver eneste lille bule på kysten stirrer jeg efter broer, huse, hva' som helst man kan få en stedkending på. Til sidst er jeg næsten sikker på, jeg er sejlet forbi, så jeg overvejer at sejle ind til stranden for at spørge om vej. På den anden side, det yngre par, der sidder inde i klitten, ser ud til at være optaget af deres, så det ville være synd at forstyrre... Nå, den skide bro må sgu da snart dukke op.

"Klarer du det her, eller hva?" Trætheden melder sig, desperationen lurer lige om hjørnet. Er den satans bro der ikke snart? Synes fandeme snart, jeg har sejlet hele vejen rundt om Sjælland med tilliggende øer, og så er det bare fra Omø for 12 timer siden.

Jeg kan heller ikke få den forbandede båd til at gå. Jeg kommer ingen vegne. Hænger og hænger, står stille. Det må vel for fa'en være sådan, at jo mere den sejler, jo mindre krængning.

Hva' gør jeg forkert? For træt til at tænke. For satan i helvede, der er et bundgarn, pæle, noget flyder i vandet. Vende nu. Nej, jeg vælter, åh nej! Puha, det gik. Ligger med blafrende sejl, ryster over det hele. Hold da helt kæft, vælte herude, i bælgravende mørke, med alt det skrammel i båden. Det var bare den pæl der. Nu tager jeg mig sammen. Helt cool. Hænge så meget, jeg nu orker, må økonomisere med kræfterne. Spidse op i pustene, falde af til en passende krængning, slække lidt på fokken, helt ud på løjgangen, ja, sådan, fart i kassen. Lige pludselig går det helt fint. Panikken sidder stadig i kroppen, men nu er det overstået. Nu har jeg fod på det og kan igen nyde at sejle. Er træt, men det er lækkert. Lækkert at sejle, lækkert at ha' check på det, fart i kassen hele tiden. Fed sejltur!

Da jeg endelig kunne sejle ind i hullet ved kulkranerne, var klokken omkring 23, vinden og strømmen stik imod, det var overskyet og bælgmørkt, og min lommelygte havde for længst opgivet ånden, landkortet fra benzintanken var gået i opløsning, drikkevarerne sluppet op, og jeg var skide træt af det hele! Jeg havde osse, træt som jeg var, været ved at vælte flere gange. Bare tanken om at ligge derude & rode i nattens mulm & mørke!

Nå, der er et lys forude. Det hjælper gevaldigt på kampånden. Og dér er broen! Højt oppe buldrer et tog over med lysende vinduer. Jeg krydser forsigtigt nærmere mod strømmen, uden om bundgarn og fiskebøjer. Lækkert mand, lækkert! Åh, nej, for s.... (de næste tre linjers eder og forbandelser er strøget af censuren). Selve brolegemet rager mindst fem meter ned under de lysende togvinduer. Den bro er der ikke plads til en piratjollemast under! Jeg tør ihvertfald ikke vove forsøget. Der er ikke noget, der bare ligner en havn, bortset fra en 5 meter høj kulkaj, der tårner sig op i mørket.

Hov, derhenne i mørket ligger sgu en motorbåd. Skidefint, så kan jeg også gå ind der. Jeg må lige kigge på sagerne i fred & ro. En stump faldefærdigt bolværk og så ned med storsejlet. En snor i motorbåden. Det hjælper ikke, der er et hegn med pigtråd på toppen. Jeg må over på den anden side, til broen. Padle. Pokkers, her er lavt, roret går på. Af med det. Padle som en gal mod strømmen. Kan mærke bunden, åh, nej. Nå, det' kun mit rustfri stålsværd, der bli'r ridset. Uden om en stor sten i mørket. Fat i cementkanten, en ende rundt om det rustne gelænder. Anker ud agter, så ligger den der.

Jeg prøver at trække jollen hen til broen. Jo, den er go' nok. De har sgu bygget den skide bro 20 centimeter for lav.

En enlig fyr, jeg har vækket i en motorbåd, fortæller mig, hvor den nærmeste telefon er. Efter at ha' siddet ned i 7 timer er det ganske befriende med et par km. løbetur, så jeg kan fortælle alarmcentralen, der absolut ikke har tænkt sig at lede efter mig, at det behøver de heller ikke; jeg er i havn. Det synes han er meget fornuftigt. De sender alligevel ikke helikoptere ud om natten. Men det var fint, jeg ringede.

Bagefter prøver jeg at ringe til Eva. Drømmer allerede om natmad, koldt øl, godt selskab, en varm seng... Men der er ingen, der tager telefonen.

Så jeg løber tilbage til min smukke båd og efter en del roden rundt i mørke og mudderhuller finder jeg et fladt stykke jord, stort nok til mit telt. Men jeg ku' godt ha' brugt en stor hammer til pløkkerne.

Tirsdag den 31. juli

Om morgenen blæser det stadig, med alle mulige underlige lyde. Åh, nej, min båd! Jeg farer i tøjet og ned til det smukke skiv, der ligger fredeligt i den lille vig, ganske uskadt. Heldigvis, jeg holder efterhånden meget af den lille bunke mahogni.

Da broen bliver åbnet for en stor tysker, der lige ska' ha' taget et par billeder, inden han får taget sig sammen til at sejle igennem, prøver jeg at krydse igennem, men ak, strømmen er den forkerte vej, hullet for smalt og der er læ inde under broen, så den går ikke, selv om brofogeden er tålmodig, og bilkøen vokser hastigt på begge sider.

Tilbage i den lille vig rigger jeg jeg af og lægger masten ned. Frem med en padel til hidsig padletur mod strømmen, til jeg kan trække mig langs bolværket ind i bådbiksens lille havn øst for broen.

Der er langt uden om Trellegrund ved indsejlingen til Vordingborg, så jeg kikker på kortet og beslutter at skære et hjørne af. En piratjolle stikker ikke meget, slet ikke når jeg hiver sværdet godt op. Heldigvis er vinden i vest, for der bliver lavere og lavere, virkeligt lavt, og jeg må hive helt hjem i sejlene for at krænge jollen 30-40 grader. Jeg kan se mit blanke, rustfri sværd skære tangplanter over og håber bare, jeg ikke møder en stor sten, og at vinden ikke løjer, for så går jeg på grund!. Men det går fint og ved den lille bro helt inde i bunden af den lange havn kravler jeg i soveposen på mahognidørken med mit lille telts oversejl sat i storsejlsfald og spilerstage, så det dækker hele cockpittet.

Eftermiddag den 4. august: Kalvehave - Rødvig

Ligger og gynger midt i Fakse Bugt, bar mave, ynderbavs (for at pleje kuløren), vindstille, en hal' sodavand tilbage, varmt, diset sol. Det eneste, jeg kan se, er Jungshoved i det fjerne og en enlig sejlbåd for motor på vej mod syd. Vejret minder om DFÆL's kapsejlsfad i Stege i '83, bortset fra dønninger, så jeg ikke kan få sejlene til at trække.

Men man kan da altid læse læse en bog eller svømme en tur. Jeg burde ha' nogle lettilgængelige poser midtskibs, til bøger, øl, solbriller, håndklæde, mad undervejs. Jeg er startet fra Kalvehave ved middagstid efter at ha' besøgt de inkarnerede kommunister Luffe og Else på Bøgehøjgård i Viemose, hvor vi har varmrøget kyllinger over visne kirsebærgrene. Dertil koldt øl, både når der ryges og spises kylling med fingrene i æbletræets skygge.

Vi klarede også lige verdenssituationen undervejs.

Ved femtiden springer vinden 180 grader, og jeg får lidt fart i båden. En bådlængde på 11 sekunder må vel være omkring trekvart knob. Et par kapitler eller tre senere i Hermann Hesses 'Steppeulven' springer vinden, og jeg hiver spileren ned igen. Der kommer også lidt mere luft.

Lægger til ved molen i Rødvig lige over for havnebiksen på den anden side af gaden, så jeg kan nå at købe koldt øl, brød, bacon, en avis å' så'n på plastickortet inden lukketid.

5. august, Mosede

Den håndskrevne logbog fra 1984 slutter her. Næste havn var Mosede, hvor jeg kan huske, jeg kommer i havn i tussmørke og let, lunt sommervejr. De eneste, jeg møder, er nogle meget hyggelige nattevagter, der byder på kaffe og spegepølseadder og handler øller til købmandspris. Den 6. august er jeg tilbage i SSF.

Svend Erik Sokkelund

Som bonus for at du har læst alt dette igennem, får du hermed fornøjelsen af at kigge på dette billede, taget fra en anden tur et andet sted, men samme år som denne fortælling:

Den hjemmebyggede er fotograferet i 1984 på Flensborg Fjord, hvor jeg sejlede 5M Blix sammen med Ole & Tonny Reimers.